

**TALONPOIKAIN EDUSTAJAIN
NEUVOSTOJEN YLIMÄÄRÄINEN
YLEISVENÄLÄINEN EDUSTAJAKOKOUS⁷⁴**

MARRASKUUN 10—25 (MARRASKUUN 23—JOULUKUUN 8) pnä 1917

1

ILMOITUS TALONPOIKAIN EDUSTAJAIN NEUVOSTOJEN
 YLIMÄÄRÄISEN YLEISVENÄLÄISEN EDUSTAJAKOKOUKSEN
 BOLSHEVIKKIRYHMÄLLE 75

Vaadimme ehdottomasti, että bolshevikkien on jyrkästi vaadittava avointa *äänestystä* kysymyksessä Hallituksen edustajien *viipymättömästä* kutsumisesta edustajakokoukseen.

Jos tämän ehdotuksen *lukeminen* hylätään eikä ehdotusta panna äänestykseen täysistunnossa, niin koko bolshevikki-ryhmän on vastalauseen osoitukseksi *poistuttava* istunnosta.

Kirjoitettu marraskuun 14 (27) p:nä 1917

*Julkaistu ensi kerran v. 1933
 XXI Lenin-kokoelmassa*

*Julkaistaan
 käsikirjoituksen mukaan*

2

PUHE AGRAARIKYSYMYKSESTÄ MARRASKUUN 14 (27) pnä

SANOMALEHTISELOSTUS

Bolshevikkiryhmän toimeksiannosta Lenin esittää bolshevikkipuolueen mielipiteen agraarikysymyksestä.

Eserräpuolue on kärsinyt maakysymyksessä vararikon, koska se on sanoissa propagoinut tilanherrain maiden konfiskointia, mutta käytännössä kieltäytynyt sitä toteuttamasta.

Tilanherrain maanomistus on maaorjuudellisen sorron perusta, ja tilanherrain maiden konfiskointi on Venäjän vallankumouksen ensi askel. Mutta maakysymystä ei voida ratkaista erikseen vallankumouksen muista tehtävistä. Näiden tehtävien oikea asettelu määräytyy vallankumouksen ohittamien etappien erittelystä. Ensi askeleena on itsevaltiuden kukistaminen sekä porvariston ja tilanherrain vallan pystyttäminen. Tilanherrain edut ja porvariston, pankkien edut ovat punoutuneet tiukasti yhteen. Toisena etappina on Neuvostojen lujittuminen ja sovintopolitiikka porvaristoon nähden. Vasemmistoeserrien virhe on siinä, etteivät he silloin esiintyneet sovinnonhierontaa vastaan, vaan vetosivat siihen, että joukot eivät olleet kyllin kehittyneitä. Puolue on luokan etujoukko, ja sen tehtävänä on johtaa joukkoja eikä suinkaan heijastaa joukkojen keskitasoa. Mutta jotta horjuvia voitaisiin johtaa, on toverien vasemmistoeserrien itsensä lakattava horjumasta.

Toverit vasemmistoeserrät, heinäkuussa alkoi kansanjoukkojen keskuudessa sovintopolitiikasta luopumisen vaihe, mutta vasemmistoeserrät ojentavat yhä Avksentjeveille koko kätensä ja työläisille vain pikkusormen. Jos sovinnonhierontaa tullaan jatkamaan, niin vallankumous kärsii tappion. Vallankumouksen tehtävät voidaan ratkaista vain siinä tapauksessa, jos talonpoikaisto tukee työläisiä. Sovinnonhieronta on työläis-, talonpoikais- ja soti-

lasjoukkojen yritys saada vaatimuksensa tyydytetyksi reformien, pääoman tekemien myönnytysten kautta, ilman sosialistista vallankumousta. Mutta kansalle ei voida turvata rauhaa eikä antaa maata ilman porvariston kukistamista, ilman sosialismia. Vallankumouksen tehtävänä on tehdä loppu sovinnonhieronnasta, ja tehdä loppu sovinnonhieronnasta merkitsee, että asetutaan sosialistisen vallankumouksen raiteille.

Edelleen Lenin puolustaa volostikomiteoille annettuja ohjekirjelmää ⁷⁶ ja sanoo, että on katkaistava suhteet sellaisiin ylempiin elimiin kuin ovat armeijakomiteat, talonpoikaisedustajain Toimeenpaneva komitea y.m.s.—Volostikomiteoita koskevan lakimme olemme ottaneet talonpojilta. Talonpojat tahtovat maata, palkkatyön kieltämistä ja maanmuokkausvälineitä. Mutta niitä ei voida saada, ellei kukisteta pääomaa. Sanoimme heille: te tahdotte maata, mutta maat on pantattu ja kuuluvat venäläiselle ja kansainväliselle pääomalle. Te heitätte haasteen pääomalle, te kuljette tällöin omaa tietänne, mutta yhteistä meille on se, että kuljemme ja meidän on kuljettava yhteiskunnallista vallankumousta kohti. Mitä tulee Perustavaan kokoukseen, niin selostaja sanoi, että Perustavan kokouksen työ tulee riippumaan maassa vallitsevasta mielialasta; minä puolestani sanon: luota mielialaan, mutta kivääriä älä unohda.

Edelleen Lenin pysähtyy tarkastelemaan kysymystä sodasta. Kun puhuja puhuu Duhoninin erottamisesta ja Krylenkon määräämisestä ylipäälliköksi, niin kajahtaa nauru.—Te nauratte, mutta sotamiehet moittivat teitä tästä naurusta. Jos täällä on henkilöitä, joita naurattaa se, että erotimme vastavallankumouksellisen kenraalin ja määräsimme Krylenkon, joka päinvastoin kuin kenraali matkustikin pitämään neuvotteluja, niin meidän ei kannata keskustella näiden henkilöiden kanssa. Niiden kanssa, jotka eivät hyväksy taistelua vastavallankumouksellista kenraalista vastaan, meillä ei ole mitään yhteistä, mieluummin kieltäydymme vallasta ja ehkäpä menemme maan allekin, mutta emme ole missään tekemisissä sellaisten ihmisten kanssa.

3

PÄÄTÖSLAUSELMAEHDOTUS

Talonpoikain edustajakokous kannattaa täydellisesti ja kaikin tavoin vuoden 1917 lokakuun 26 p:n maalakia (-dekreettiä), jonka työläisten ja sotilaiden edustajain Neuvostojen toinen yleisvenäläinen edustajakokous on hyväksynyt ja jonka Kansankomissaarien Neuvosto Venäjän tasavallan väliaikaisena työläisten ja talonpoikain hallituksena on julkaissut. Talonpoikain edustajakokous tuo ilmi lujan ja järkkymättömän päättäväisyytensä taistella sitkeästi tämän lain toteuttamisen puolesta sekä kehottaa kaikkia talonpoikia kannattamaan yksimielisesti tätä lakia ja ottamaan sen viivyttelämättä käytäntöön paikkakunnilla itsensä talonpoikain toimesta sekä myös kehottaa talonpoikia valitsemaan kaikkiin vastuunalaisiin toimiin ja tehtäviin ainoastaan sellaisia henkilöitä, jotka ovat teoin eivätkä vain sanoin todistaneet olevansa ehdottoman uskollisia työtätekevien ja riistettyjen talonpoikain eduille, valmiita ja kykeneviä puolustamaan näitä etuja tilanherrain, kapitalistien ja heidän kannattajiensa tai apuriensa kaikkinaisesta vastustuksesta huolimatta.

Samalla talonpoikain edustajakokous lausuu julki vakauksensa, että kaikkien maalakiin sisältyvien toimenpiteiden täydellinen toteuttaminen on mahdollista vain siinä tapauksessa, että lokakuun 25 p:nä alkanut työväen sosialistinen vallankumous menestyy, sillä vain sosialistinen vallankumous voi turvata maan maksuttoman siirtämisen työtätekevälle talonpoikaistolle, tilanherrain kaluston konfiskoinnin sekä maatalouden palkkatyöläisten etujen täyden suojelun, samalla kun luodaan viipymättä perusta koko kapitalistisen palkkaorjuusjärjestelmän ehdottomalle hävittämiselle; vain sosialistinen vallankumous voi turvata

maalous- ja teollisuustuotteiden oikean ja suunnitelmallisen jakamisen valtakunnan alueiden ja asukkaiden kesken, herruuden pankkeihin nähden (ilman tätä herruutta kansa ei voi hallita maata, vaikka maan yksityisomistuskin lakautettaisiin) sekä valtion kaikinpuolisen avun nimenomaan työtätekeville ja riistetyille j.n.e.

Sen vuoksi talonpoikain edustajakokous, kannattaen täydellisesti lokakuun 25 päivän vallankumousta ja kannattaen sitä nimenomaan sosialistisena vallankumouksena, julistaa ryhtyvänsä ehdottoman päättäväisesti ja asiaankuuluvaa asteittaisuutta noudattaen, mutta ilman mitään epäröimisiä käytännöllisiin Venäjän tasavallan sosialistiseen uudistamiseen tähtääviin toimenpiteisiin.

Sosialistisen vallankumouksen voiton välttämättömänä ehtona — vallankumouksen, joka yksin vain voikin turvata maalaisen pysyvän menestyksen ja täydellisen toteuttamisen — on työtätekevän ja riistetyn talonpoikaiston ja työväenluokan, proletariaatin täydellinen liitto kaikissa kehittyneimmissä maissa. Venäjän tasavallan koko järjestysmuoto ja valtion hallinta ylhäältä alas asti on tästä lähtien rakennettava tällaisen liiton perustalle. Vain tällainen liitto voi taata sosialismin voiton koko maailmassa lakaisten pois kaikki välittömät sekä välilliset, julkiset sekä salaiset yritykset palata elämän tuomitsemaan sovinnonhierontaan porvariston ja porvarillisen politiikan noudattajien kanssa.

„Izvestija TsIK” № 226,
marraskuun 15 p:nä 1917

Julkaistaan „Izvestija TsIK” lehden
tekstin mukaan

4

PUHE VIKZHELIN EDUSTAJAN ILMOITUKSEN JOHDOSTA
MARRASKUUN 18 (JOULUKUUN 1) pnä

SANOMALEHTISELOSTUS

Toverit!

„Vikzhelin” ilmoitus ei tietysti ole muuta kuin pelkkää väärinkäsitystä. Voisitteko hetkeäkään olettaa, että sotajoukot, jotka ovat tietoisia vallankumouksellisesta velvollisuudestaan ja taistelevat kansan etujen puolesta, olisivat Päämajan edustalle saavuttuaan alkaneet tuhota kaikkea mitä eteen sattui esittämättä vaatimuksiaan ja selittämättä saapumisensa syitä edes Päämajaa vartioiville sotilaille. Te ymmärrätte, toverit, että se on mahdotonta. Vallankumouksellinen armeija, joka käsittää tekonsa, haluaa, että ne, joiden puoleen se kääntyy, tietäisivät, mitä heiltä vaaditaan. Vaatimuksia esitettäessä tehtiin enemmänkin: osoitettiin, selitettiin, että vastarinta on kansan tahdon vastustamista, että se on raskas rikos, ei yksinomaan tavallinen rikos, vaan myös moraalinen rikos kansan vapautta, etuja ja ylevimpiä pyrkimyksiä vastaan. Vallankumouksellinen armeija ei koskaan ammu ensimmäisenä, se taistelee sisukkaasti vain anastajia ja niitä vastaan, jotka harjoittavat väkivaltaa kansaa kohtaan. Jos asia olisi toisin, niin sana vallankumous menettäisi merkityksensä. En voi olla kiinnittämättä huomiota siihen, että esittäessään tarkistamattomia syytöksiä „Vikzhel” ilmoittaa samalla „neutraliteetistaan”. Tähän sillä ei ole pienintäkään oikeutta. Vallankumoustaistelun päivinä, jolloin joka hetki on kallis, kun on eripuraisuutta, neutraliteetti antaa viholliselle mahdollisuuden saada puheenvuoron, ja kun sitä kuitenkin kuunnellaan, kun tällöin ei kiiruhdeta auttamaan kansaa sen taistelussa pyhimpien oikeuksiensa puolesta, niin sellaista asennetta en mitenkään voi nimit-

tää neutraliteetiksi, se ei ole neutraliteettia, vallankumousmies sanoo sitä yllytykseksi. (S u o s i o n o s o i t u k s i a.) Tällä asenteellanne te yllytätte kenraaleja hyökkäämään ettekä tue meitä, siis olette kansaa vastaan.

Kenraali Duhonin tarvitseekin juuri sitä viivyttääkseen välirauhan solmimista. Auttamalla häntä te ajatte karille välirauhan. Ajatelkaa, kuinka raskas vastuu lankeaa niskoillenne ja miten kansa on suhtautuva teihin.

Edelleen Lenin puhuu, että eräissä paikoissa sabotoi lennätinlaitos. Hallitus jää tiedoitta, ja vihollisleireistä lasketaan liikkeelle perättömiä huhuja. Esimerkkinä ovat puolalaiset pataljoonat, jotka toimivat hallitusta vastaan, vaikka puolalaiset ovat moneen kertaan ilmoittaneet, etteivät he ole sekaantuneet Venäjän asioihin eivätkä tulevaisuudessakaan sekaannu, ja vaikka heiltä on niinkään saatu ilmoitus, että he ovat välirauhan kannalla.

*„Izvestija TsIK” № 230,
marraskuun 19 pnä 1917*

*Julkaistaan „Izvestija TsIK” lehden
tekstiin mukaan*

5

LOPPULAUSUNTO MARRASKUUN 18 (JOULUKUUN 1) pnä
SANOMALEHTISELOSTUS

Lenin osoitti alussa, että vasemmistolaiset sosialistivallankumoukselliset syyttävät bolshevikkeja anarkismista perusteettomasti.

Mitä eroa on sosialistien ja anarkistien välillä? Se, että anarkistit eivät hyväksy valtaa, kun sen sijaan sosialistit ja muun muassa bolshevikit katsovat vallan tarpeelliseksi aikana, jolloin siirrytään siitä tilasta, jossa me nykyään olemme, sosialismiin, jota kohti kuljemme.

Me bolshevikit olemme lujan vallan kannalla, mutta kuitenkin vain sellaisen vallan, joka on työläisten ja talonpoikain valtaa.

Jokainen valtiovalta on väkivaltaa, mutta tähän saakka on ollut niin, että tämä valta on ollut vähemmistön valtaa, tilanherran ja kapitalistin valtaa työläistä ja talonpoikaa vastaan.

Me taas kannatamme sellaista valtaa, joka olisi työläisten ja talonpoikain enemmistön lujaa valtaa kapitalisteja ja tilanherroja vastaan.

Mainittuaan edelleen, että maakysymystä koskevassa vasemmistoeserrien päätöslauselmassa uutta hallitusta sanotaan sosialistiseksi kansanhallitukseksi, Lenin puhui seikkaperäisesti siitä, mikä voi sitoa bolshevikit ja vasemmistoeserrot lujasti yhteen.

Vasemmistoeserrien ja bolshevikkien välisen sopimuksen perustana on työläisten ja talonpoikain liitto.

Se on rehellinen koalitio, rehellinen liitto, ja tästä liitosta tulee rehellinen koalitio myös huippukerroksissa, vasemmistoeserrien ja bolshevikkien kesken, jos vasemmistoeserrot esittävät vielä täsmällisemmin sen vakaumuksensa, että nykyinen vallankumouksemme on sosialistinen vallan-

kumous. Tämä vallankumous on sosialistinen. Maan yksityisomistuksen hävittäminen, työväenvalvonnan käyttöönottoaminen, pankkien kansallistaminen — kaikki nämä ovat toimenpiteitä, jotka johtavat sosialismiin. Ne eivät ole vielä sosialismia, mutta ne ovat toimenpiteitä, jotka vievät meitä jättiläisaskelin sosialismia kohti. Emme lupaa talonpojille ja työläisille heti maitovirtoja ja kiisselirantoja, mutta sanomme: työläisten ja riistettyjen talonpoikain luja liitto, järkkymätön, jatkuva taistelu Neuvostojen vallan puolesta johtaa meitä sosialismiin, ja jokaisen puolueen, joka haluaa olla todella kansanpuolue, on sanottava selvästi ja päättäväisesti, että vallankumouksemme on sosialistinen.

Ja vain siinä tapauksessa, jos vasemmistoeserrät sanovat sen selvästi ja vilpittömästi, meidän ja vasemmistoeserrien välinen liitto tulee lujittumaan ja kasvamaan.

Meille sanotaan, että me vastustamme maan sosialisointia emmekä sen takia pääse sopimukseen vasemmistoeserrien kanssa.

Vastaamme siihen: kyllä, me vastustamme eserrien ehdottamaa maan sosialisointia, mutta se ei estä meitä olemasta rehellisessä liitossa vasemmistoeserrien kanssa.

Tänään tai huomenna vasemmistoeserrät esittävät maatalousministerinsä, ja jos hän vie läpi sosialisointilain, niin emme äänestä vastaan. Me pidätymme äänestyksestä.

Lopuksi Lenin tähdensi, että vain työläisten ja talonpoikain liiton kautta voidaan saada maata ja rauha.

Leninille annettiin muun muassa kysymys, mitä bolshevikit aikovat tehdä Perustavassa kokouksessa, jos vasemmistoeserrät jäävät siellä vähemmistöksi ja esittävät lain maan sosialisoinnista, pidätyvätkö bolshevikit silloin? Eivät tietenkään. Bolshevikit äänestävät tämän lain puolesta, mutta tekevät samalla varauksen, että äänestävät tuon lain puolesta tukeakseen talonpoikia näiden vihollisia vastaan.